

ICCJ – Funcționar public. Refuzul de a da curs detașării pentru motive familiale

Legislație relevantă:

Legea nr. 188/1999, art. 89 alin. (3) lit. f)

Refuzul unui funcționar public de a accepta detașarea, în condițiile în care avea încheiat cu părinții săi – aflați la o vârstă înaintată și cu o stare de sănătate precară – un contract de întreținere prin care și-a asumat obligația de a-i îngriji pe toată durata vieții, se încadrează în ipoteza reglementată de dispozițiile art. 89 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 188/1999, privind existența unor motive familiale temeinice, ordinul prin care s-a dispus detașarea acestui funcționar public fiind, prin urmare, nelegal.

Decizia nr. 1135 din 2 martie 2012

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță sub dosar nr.226/57 din 18.03.2011 reclamantul CM a chemat în judecată pârâta Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă București, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se anuleze Ordinul nr.153/15.03.2011 emis de pârâtă și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată;

În motivarea acțiunii s-a arătat că a fost detașat prin Ordinul nr.153/ 15.03.2011 la Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Călărași ca director executiv, însă din motive familiale temeinic justificate a înțeles să refuze detașarea prevalându-se de dispozițiile art.89 din Legea nr.188/ 1999, formulând și procedura prealabilă prevăzută de

Legea nr.554/ 2004, cerere de care pârâta nu a ținut cont invocând motivul că Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Călărași are postul de director executiv vacant.

Pârâta a depus la dosar întâmpinare invocând excepția neîndeplinirii procedurii prealabile, iar pe fond netemeinicia acțiunii având în vedere că Ordinul nr.153/15.03.2011 este motivat în fapt și drept și îndeplinește condițiile de fond și formă cerute pentru validitatea actelor administrative.

Prin Sentința nr.118 din 15 aprilie 2011, Curtea de Apel Alba Iulia – Secția contencios administrativ și fiscal a respins excepția lipsei procedurii prealabile invocată de pârâta Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și a admis acțiunea formulată de reclamantul CM împotriva pârâtei Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă – A.N.O.F.M.

A anulat Ordinul de detașare nr.153 din 15.03.2011 emis de pârâtă și a obligat-o pe aceasta la plata către reclamantă a sumei de 800 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că excepția neîndeplinirii procedurii prealabile este nefondată deoarece prin cererea din data de 16.03.2011 reclamantul a solicitat anularea ordinului de detașare invocând motive familiale justificate cu acte medicale și prevederile art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999 republicată. Totodată reclamantul a formulat și procedura prealabilă prevăzută de Legea nr.554/ 2004 privind contenciosul administrativ.

Pe fondul cauzei, s-a apreciat că din actele medicale depuse la dosar rezultă că tatăl reclamantului în vârstă de 84 ani este grav bolnav astfel că având în vedere și vârsta mamei de 78 ani, reclamantul este cel care se ocupă efectiv de îngrijirea acestora, având încheiat cu părinții și contract de întreținere.

Față de actele medicale depuse la dosar, s-a constatat că motivul neacceptării de către reclamant a detașării la Agenția

Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Călărași se încadrează în prevederile art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

În motivarea recursului s-a susținut că reclamantul a solicitat revocarea Ordinului nr.153 din 15.03.2011, prin adresa înregistrată sub nr.5765 din 23.03.2011, iar acțiunea s-a introdus la 18.03.2011, situație în care acțiunea era prematură.

S-a precizat că Ordinul nr.153/2011 a fost emis cu respectarea art.87 și 89 din Legea nr.188/1999, că măsura modificării raportului de serviciu a fost adoptată de conducătorul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru asigurarea coordonării A.J.O.F.M. Călărași.

S-a mai arătat că prin Ordinul nr.232 din 28.04.2011 a încetat detașarea intimatului-reclamant la Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Călărași.

Înalta Curte, examinând motivele de recurs, acțiunea, probele cauzei și legislația aplicabilă, a reținut:

Cu privire la excepția lipsei de interes în promovarea recursului

Interesul este definit în literatura juridică de specialitate ca fiind folosul practic pe care o parte îl urmărește prin punerea în mișcare a procedurii judiciare.

Condiția interesului nu este cerută numai la punerea în mișcare a acțiunii, prin introducerea cererii de chemare în judecată, ci ea trebuie îndeplinită în legătură cu toate formele procedurale care alcătuiesc conținutul acțiunii, respectiv apărări, exercitarea căilor de atac, etc.

Reclamantul a considerat că recursul este lipsit de interes,

deoarece s-a emis de către recurentă Ordinul nr.232 din 28.04.2011 prin care s-a încetat detașarea dispusă prin Ordinul nr.153/2011.

Prin motivele de recurs, însă, recurenta a susținut legalitatea Ordinului nr.153/2011 pentru perioada cât acesta a avut existență proprie, cât a produs efecte juridice.

În consecință, se află în analiză *legalitatea* Ordinului nr.153/2011 care a produs consecințe în perioada de la data emiterii și până la adoptarea Ordinului nr.232 din 28.04.2011 și ca urmare, excepția este nefondată.

Cu privire la excepția prematurității acțiunii

Reclamantul a solicitat prin cererea înregistrată sub nr.1022 din 16.03.2011 să se revoce Ordinul nr.153/2011.

Agencia Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă a răspuns la această cerere cu adresa nr.5384 din 17.03.2011 (fila 15, dosar fond).

Acțiunea a fost introdusă la Curtea de Apel Alba Iulia la data de 18.03.2011, deci după primirea răspunsului la cererea reclamantei.

Prematuritatea este o excepție procesuală de fond, peremptorie, care se aplică în situația în care nu s-a formulat plângere prealabilă și partea se adresează instanței înainte de a expira termenul pentru introducerea acesteia.

Așadar, soluția de admitere a excepției prematurității se pronunță atunci când nu a expirat termenul pentru formularea reclamației administrative.

Potrivit art.11 alin.1 lit.a) din Legea nr.554/2004, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ se pot introduce la instanță în termen de 6 luni de la data răspunsului la plângerea prealabilă.

Dreptul de a introduce acțiunea s-a născut la 17.03.2011 când reclamantul a primit răspuns la cererea sa, astfel că excepția prematurității nu este fondată.

Cu privire la fondul cauzei

Prin Ordinul nr.153/2011 reclamanta a fost detașată de la Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Sibiu la A.J.O.F.M. Călărași.

Potrivit art.87 alin.1 din Legea nr.188/1999 *mobilitatea* în cadrul corpului funcționarilor publici se realizează prin *modificarea* raportului de serviciu, fie pentru eficientizarea activității instituțiilor sau autorităților publice, fie în interesul funcționarului.

Una dintre modalitățile de modificare a raportului de serviciu o constituie detașarea.

Modul, condițiile și perioadele în care se efectuează detașarea sunt reglementate în cuprinsul art.89 din Legea nr.188/1999.

Legiuitorul a prevăzut în cadrul art.89 alin.3 din Legea nr.188/1999 și dreptul funcționarului public de a refuza detașarea, dacă se afla în una din situațiile enumerate în textul legal.

Reclamantul-intimat a refuzat detașarea de la A.J.O.F.M. Sibiu la A.J.O.F.M. Călărași din motive familiale.

Instanța de fond a apreciat corect că refuzul de a accepta detașarea se circumscrie situației reglementate de art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/ 1999.

Reclamantul a încheiat cu părinții săi un contract de întreținere, prin care și-a asumat obligația de a-i îngriji pe toată durata vieții.

Din referatul medical nr.403/2011 rezultă că tatăl

reclamantului-intimat are diagnosticul de neoplasm de colon, aceeași stare a sănătății fiind confirmată și de alte acte medicale.

De asemenea, părinții acestuia au vârsta de 84 ani și respectiv 78 ani.

Această situație de fapt dovedită cu acte se circumscrie motivului de refuz al detașării reglementat de art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999, context în care ordinul de detașare a fost nelegal, adoptat cu exces de putere, prin încălcarea dreptului funcționarului public, de a refuza detașarea.

Având în vedere considerentele expuse, în baza art.312 Cod procedura civilă, recursul a fost respins, sentința primei instanțe fiind legală și temeinică.